

Del Uregelmæssigheder, tilmed da baade Listerørere og de, der have havt med Sagen at gjøre, erklære, at det var umuligt at undgaa Feiltagelser, da Listerne vare saaledes affattede. Beviset er præsteret for, at disse Lister ikke kunne bruges som Grundlag for Valget. I andre Tilfælde har man brugt den Fremgangsmaade at regne de Navne fra den valgte Kandidat, der staa paa flige ubrugbare Lister, og undersøge, om han alligevel har faaet flest Stemmer. At godkjende Valget her lader sig nu ikke gjøre. Nyborg har 6—700 Velgere, af dem har Christiansen faaet 5—600 Stemmer; kasserer vi nu dem, er Valget ogsaa kasseret; Stemmeforskjellen er, som sagt, kun 7. Der er altsaa efter Flertallets Mening ingen anden Udvei at gaa, end at der foretages Omvalg, og naar jeg skal resumere Sagen, kan jeg ikke skjønne, hvorledes det er muligt, at Nogen kan komme til andet Resultat. Det forekommer mig, at der maa en høi Grad af Selvovertindelse til for at komme til et andet Resultat; thi der er neppe nogen Feil, som kan begaaes, uden at den er begaaet ved dette Valg. Der er Feil med Hensyn til Ledelsen, Feil med Hensyn til Modtagelsen af Stemmer, Ublændinge, Fraværende, Døde, Folk under Fallit og Fattiglemmer have stemt. Kort sagt de, som Grundloven ubeluffer, ere medregnede, og Stemmeforskjellen er kun 7. Altsaa skal jeg tillade mig paa Flertallets Begne at indstille, at dette Valg ikke godkjendes.

Klein: Jeg skal følge den ærede Ordførers Exempel, ja, jeg vil endog søge at overgaa ham i Retning af at tale kort. Jeg vil da begynde med at sige, at det ikke har krævet nogen høi Grad af Selvovertindelse at komme til det Resultat, som Mindretallet i Udvalget indstiller til Thinget. Jeg vil indrømme, at der i denne Sag foreligger saadanne Feil og navnlig saadanne Nordener, at det overhovedet er forstaaeligt, at der kan blive Spørgsmaal om, hvorvidt Valget bør godkjendes eller forkastes. Jeg vil indrømme, at der i dette Tilfælde kan være nogen Grund til ikke at godkjende Valget, og jeg kan altsaa forstaa, at mine ærede Kolleger i Udvalget for en stor Del ere komne til det Resultat, at indstille Valget til Forkastelse. Det er mig en Fornøjelse at anerkjende dette, idet der jo stundom er Tilfælde, hvor jeg maa stille mig anderledes, og det er nok muligt, at der kan komme til at foreligge Valgspørgsmaal, hvor jeg for mit Vedkommende vil være nødt til at udtale, at det er mig aldeles uforstaaeligt, hvorledes Andre kunne komme til den Opfattelse, hvortil de maatte komme. Altsaa i dette Tilfælde anerkjender jeg, at der kan reises Spørgsmaal om, hvorvidt Valget bør godkjendes eller forkastes. Jeg tror herved at have ydet dem, der have en anden Mening end jeg, fuld Anerkjendelse, og det forekommer mig derfor, at den ærede Ordfører ikke burde have udtalt sig paa

den Maade, som han sluttede paa, overfor dem, der have en noget anden Opfattelse, idet han udtrykte sig saaledes, at det krævede en høi Grad af Selvovertindelse at komme til det Resultat, hvortil disse Andre vare komne. Dette er imidlertid en Sag af mindre Betydning. — Grunden hvorfor Mindretallet har ment, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at forkaste det paagjældende Valg, er fremstillet i Mindretallets Betænkning. Mindretallet har anset det for at være rigtigt at gaa meget ind paa Entelighederne, at fremstille alle de enkelte Tilfælde og det med Navns Nævnelser, hvor Feiltagelser og Forveglinger have fundet Sted, netop for at det ikke skulde bebreides Mindretallet, at det havde lagt Skjul paa Noget. Jeg haaber ogsaa, at Flertallet vil erkjende, at den faktisk Fremstilling, der er givet af Mindretallet i denne Retning, er fuldstændig rigtig (Ordføreren, Suel: Ja!), og at der altsaa ikke bliver Spørgsmaal om andre Feiltagelser end dem, som Mindretallet har fremstillet. Spørgsmaalet er imidlertid, hvilken Indflydelse bør disse Feiltagelser have. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører lade det ligge, som angaar Spørgsmaalet om det i sin Tid meget omtalte Kvartier, nemlig den Frist, der blev givet til at melde sig, fremdeles hvad der angaar Klager over Valgtryk, thi man er enig om, at der ikke er oplyst Noget i den Henseende, som har nogen Betydning. Jeg maa alene dvæle ved den Antepost, som i den oprindelige Klage fremtraadte som noget mere Underordnet, men som efterhaanden er bleven det væsentligste Klagepunkt, ja den, hvorpaa Indstillingen om Valgets Forkastelse i Virkeligheden alene begrundes, den nemlig, at Valglisterne have været førte uordentlig, og at som Følge deraf Feiltagelserne have fundet Sted. Den ærede Ordfører omtalte ganske vist i Forbindelse dermed Spørgsmaalet om det mere eller mindre Tilladelige i, at Fallenter og Fattiglemmer ere tilstede til Valg; det spiller imidlertid, som han jo selv erkjendte, ikke nogen Rolle med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgets Forkastelse eller Godkjendelse. Jeg maa imidlertid forbeholde mig at sige et Par Ord derom, naar jeg først har klaret, hvad der er Sagens egentlige Gjensid. Det er altsaa, hvilken Indflydelse bør det have, at Valglisterne, hvad der erkjendes af Mindretallet, ere uordentlig førte, og at som Følge deraf forskellige Feiltagelser have fundet Sted ved Stemmers Afgivelse og Modtagelse? I saa Henseende har Mindretallet været af den Mening, at den Omstændighed i og for sig, at en Valgliste ikke har været ført ordentlig, ikke afgiver tilstrækkelig Grund til at slynge en saadan Valgliste til Side og, forsaavidt den har Indflydelse paa Valget, da at forkaste det. Den Omstændighed, at man ikke nøiagtig har fulgt den alfabetiske Orden mellem Aagaarderne og Anderfjernerne o. s. v., at der er kommet Aagaarder ind imellem Anderfjernerne,